

Een schoolfobie behandelen.....het moet niet gekker worden!

Wat kan je op een ochtend na een té kort nachtje toch ineens héél wakker zijn. De kop van een artikel in de krant hielp mij daarbij; **een cursus voor kinderen die lijden aan een schoolfobie**. Ik was me bewust van het feit dat ik dit artikel hoofdschuddend en gefronst las. Een cursus? Een schoolfobie? Te behandelen?

Ik was met mijn gedachten bij zo'n kind met zo'n schoolfobie. Angstig zijn voor wat zich op school afspeelt. Het zweet in je handen bij het vastpakken van de deurklink. En voor het naar school gaan....wakker worden met buikpijn. Geen idee hebben hoe je dagelijks de leerkracht moet trotseren en hoe je aan de pestkoppen kunt ontkomen. Weten dat je verhalen aan gaat horen, die je al drie keer hebt gehoord en je de eerste keer al niet boeide. Weten dat je beloond wordt om werkresultaten, waar jij slapend en met ogen dicht aan werkt. Wetend dat er verwacht wordt dat je jezelf dan ook nog op de schouder slaat, terwijl je hardop zegt: 'goed gedaan, ik'. Wetend dat jouw gevoel van onveiligheid door niemand serieus wordt genomen. Wetend dat school een plicht is.

Ik weet het. Het bestaat. Het is van alle tijden. Op Kind Centraal komen veelvuldig kinderen binnen met een schoolfobie. Je herkent ze van verre. Kinderen met rare stemmetjes en hangende tongen. Kinderen die je niet aankijken en geen werkje willen doen. Kinderen die verbaasd zijn als ze mogen kiezen of mogen meedenken. Die verbaasd zijn als ze een spel mogen doen, wat ze leuk vinden. Typisch een schoolfobie.

Gelukkig. Er is licht. Een behandeling biedt uitkomst. Na een paar weken heeft het kind geleerd om de school met rechte rug te betreden.

Ik moet er van binnen een beetje van huilen. Met creatieve therapie binnen handbereik gaat het vast snel weer beter met me.